

Arrest

nr. 322 683 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Yoruba en Igbo stam. U bent geboren op 18/06/1992 te Lagos. U woonde tot uw 7 jaar in Lagos met uw ouders en ging dan naar een tante langs moederszijde in Accra, Ghana om er naar school te gaan. U ging 4 of 5 jaar naar de lagere school in Ghana en ging daarna terug bij uw ouders wonen in Cotonou, aangezien uw moeder van de regio rond Cotonou en Porto Novo in Benin was. Vanaf uw 12 jaar woonde u afwisselend in Lagos en Cotonou bij de familie van uw moeder.

Toen u 15 of 16 jaar was introduceerde uw oom langs moederszijde, genaamd A., u aan een chieft in Lagos, met wie hij bevriend was. Uw oom werkte ook voor deze chieft. Toen u 17 of 18 jaar was, werd u dankzij uw oom door de chieft tewerkgesteld als veiligheidsagent of bewaker. Samen met uw collega H. was u verantwoordelijk voor het bewaken van de huizen van de chieft in Lagos en Badagry. Toen u ongeveer 1 jaar

en enkele maanden voor de chieft werkte, vertelde H. u dat de chieft mensen ontvoerde en hij toonde u waar de gekidnapte mensen werden vastgehouden. Hierna hielp u met het bewaken van de gekidnapte mensen en bracht u hen twee of drie keer per week eten. Op een bepaald moment kreeg u medelijden met één van de ontvoerde mensen en liet u hem vrij. Toen de chieft dit te weten kwam bracht hij u naar het politiekantoor en werd u er 4 of 5 dagen vastgehouden. Hierna kwam de chieft terug om u vrij te laten. De chieft en de politie werkten samen hand in hand. Op een dag zag u hoe de chieft seks had met zijn politievriend. Omdat u het niet zou vertellen tegen de vrouw van de chieft, dwong de chieft u om ook met hem seks te hebben. Ook H. moest seks hebben met de chieft. Nadat u drie keer seks had gehad met de chieft, zei u nee tegen de chieft, waarop de chieft u dreigde te vermoorden. Hierna besloot u te vluchten. Met behulp van een vriend van de chieft, die u geld gaf, vertrok u op 19 of 20 jarige leeftijd uit Lagos en nam u de bus naar Niger. Vervolgens reisde u gedurende een maand verder naar Libië. U bleef ongeveer 3 à 4 jaar in Libië en reisde dan naar Italië waar u op 23/05/2014 aankwam en een verzoek om internationale bescherming indiende. In Italië werd u een verblijfsstatus toegekend om humanitaire redenen. Deze status verviel in 21/07/2019 en wegens corona lukte het u niet om deze te verlengen. U besloot vervolgens naar België te reizen en kwam aan op 12/01/2020. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 15/01/2020.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast door de vaststelling dat u bij de Italiaanse asiendiensten andere verklaringen hebt afgelegd over elementaire persoonsgegevens, zoals uw naam, geboortedatum en nationaliteit. Bij de Italiaanse asiendiensten staat u immers gekend onder de alias Y.M.H., geboren op 01/01/1998, van Eritrese nationaliteit en de alias U.E., geboren op 18/06/1992 van Beninese nationaliteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, inlichtingen Italië). Ten overstaan van de Belgische asiendiensten verklaarde u echter dat u U.E. heet, geboren op 18/06/1992 van de Nigeriaanse nationaliteit. U op het CGVS geconfronteerd met de vraag of u in Italië andere persoonsgegevens opgaf, ontkende u dit simpelweg. Bovenstaande aspecten zoals uw naam en geboortedatum of nationaliteit is elementaire persoonlijke informatie, waarover ten minste kan verwacht worden dat u er consistente verklaringen over aflegt. Bovendien legde u verder niet het minste bewijs voor ter staving van uw asielrelaas, vluchtweg of identiteit, en voldoet u dus geenszins aan de medewerkingsplicht die op u rust. Dit alles doet dan ook stellig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaarde dat u Nigeria diende te ontvluchten omdat u vreesde gedood te worden door de chieft voor wie u sinds uw 17 à 18 jaar werkte als bewakingsagent in Lagos en Badagry. **Het dient echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de vele tegenstrijdigheden, incoherenties en vaagheden.**

Vooreerst wijst het CGVS op de verschillende tegenstrijdigheden in uw verklaringen met wat u verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). U verklaarde op het CGVS dat u voor de chieft werkte als bewakingsagent, waarbij u zijn huizen in Lagos en Badagry diende te bewaken. U had deze job bekomen, nadat uw oom A., die reeds bevriend was met de chieft, u aan de chieft had geïntroduceerd. Pas toen u reeds ongeveer een jaar werkte bij de chieft ontdekte u dat de chieft mensen kidnapte in ruil voor losgeld. U bewaakte de gekidnapte mensen en gaf hen eten (NPO p.12,13,20,22,24). Uw verklaringen verschillen op verschillende punten merkkelijk met wat u hebt verklaard op de DVZ, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas danig op de helling zet. Zo verklaarde u op de DVZ dat u samenwerkte met een bende die mensen in Lagos kidnapte, waarbij u op de wacht stond als er mensen gekidnapten werden. Volgens uw verklaringen kwam u in contact met deze bende kidnappers toen u in Lagos op straat sliep (zie Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022, p.3). Deze verklaring is geheel verschillend van wat u op het CGVS hebt verklaard. Zo sprak u

op het CGVS op geen enkel moment over een bende van kidnappers, maar verklaarde u slechts dat de chieft voor wie u werkte mensen kidnapte. Waar u op de DVZ verklaarde dat u met de kidnappers in contact kwam omdat u op straat sliep, verklaarde u op het CGVS dat u bij de chieft werd geïntroduceerd door uw eigen oom die bevriend was met de chieft (NPO p. 12,13,27). Ook op dit punt zijn uw verklaringen dus verschillend. Verder, waar u op de DVZ verklaarde dat u meehielp met het kidnappen door op de wacht te staan wanneer mensen gekidnapt werden (zie Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022) en waar u verklaarde dat u vroeger zelf kidnapper was (Vragenlijst DVZ dd. 15/01/2020, vraag 37), blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat u helemaal niets afweet van de modus operandi van de chieft om mensen te kidnappen, en dat u ook niet betrokken was bij het kidnappen zelf (NPO p. 13,20-22,24). Verder verklaarde u bij de DVZ nog dat u stopte met het kidnappen en vervolgens informatie doorgaf aan de politie in ruil voor geld. Hierdoor werd u gezocht door de leider van de kidnappers en sloot hij u enkele dagen op, waarbij u seks met hem moest hebben (Vragenlijst DVZ dd. 15/01/200 vraag 37). Later op de DVZ verklaarde u dan weer dat u 2 à 3 weken werd opgesloten door de politie omwille van uw link met de kidnap bende (Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022). Op het CGVS vertelde u nog een derde versie van de feiten en verklaarde u dat u nooit enige informatie hebt doorgegeven aan de politie, maar wel eens 4 à 5 dagen werd opgesloten door de politie omdat de chieft u naar hen had gebracht nadat u enkele van de ontvoerde mensen had vrijgelaten (NPO p.13,27). U geconfronteerd met uw verschillende tegenstrijdige verklaringen, ontkent u louter uw eerdere verklaringen, maar geeft u verder geen enkele verschooning voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen (NPO p.27- 28).

Behalve de verschillende tegenstrijdigheden in uw verklaringen, dient verder te worden opgemerkt dat u over verschillende kernelementen in uw relaas zodanig onwetend bent, dat dit de geloofwaardigheid van uw relaas compleet onderuithaalt. Zo kan u niet de minste informatie of details geven over de chieft voor wie u maar liefst 2 jaar, 6 dagen per week hebt gewerkt en waarbij u zijn huizen diende te bewaken (NPO p. 15, 22). U kent niet zijn naam, kan niet het precieze adres geven waar de eigendommen waren gelegen die u diende te bewaken in Lagos, en blijkt geen enkele info te weten over zijn rol en titel als chieft (NPO p. 10, 13, 19-22). U verklaarde dat uw oom die u bij de chieft introduceerde ook bij de chieft werkte, maar kon niet aangeven wat uw oom dan deed (NPO p.15). U verklaarde dat er nog vele andere mensen voor de chieft werkten, maar kon niet aangeven hoeveel mensen dit exact waren, noch kon u enige naam noemen van de vele medewerkers, behalve uw mede-bewaker H. (NPO p.21). Indien u werkelijk twee jaar als bewakingsagent hebt gewerkt van de chieft in zijn persoonlijke residenties is het niet geloofwaardig dat u niet eens de naam weet van de chieft, noch dat u als bewakingsagent verantwoordelijk voor de veiligheid van zijn residenties - niet de namen zou kennen van zijn andere medewerkers of de adressen van zijn woonsten. Ook over het kidnappen zelf en de personen die zogenaamd door de chieft werden gekidnapt en die u diende te bewaken blijkt u uiterst onwetend en komt u niet verder dan enkele vage verklaringen (NPO p. 22-24). Zo kan u niet aangeven waar de ontvoerde personen precies werden vastgehouden, u verklaarde slechts "in Lagos" U vervolgens gevraagd waar precies, verklaarde u "ze kunnen hen eender waar vasthouden" (NPO p. 24). U gevraagd wie de personen waren die werden gekidnapt en wat u over hen weet, verklaarde u slechts vaagweg "eenieder in zijn zicht nam hij, hij had geen specifieke, hij deed eenieder, als hij je zag dan nam hij je mee." (NPO p. 21) en "ik weet niets over hen" (NPO p. 25). Uw bewering dat u twee jaar voor de chieft zou hebben gewerkt als zijn persoonlijke bewaking, waarbij u mensen diende te bewaken en eten te geven die door hem gekidnapt maken, staat in fel contrast met uw onwetendheid over de chieft en zijn activiteiten.

Gelet op de tegenstrijdigheden met uw verklaringen op de DVZ, de vele vaag –en onwetendheden, en inconsistenties in uw verklaringen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt werkelijk voor deze chieft te hebben gewerkt in Nigeria, laat staan dat u betrokken was bij kidnactiviteiten en hierdoor vervolging zou dienen te vrezen door de leider van de kidnappings of de politie. Het CGVS acht uw asielrelaas om bovenstaande redenen geheel ongeloofwaardig.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij

groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 januari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"- Eerste tak : De verklaringen aan de Italiaanse asiendiensten

Overwegende dat de wederpartij erop wijst dat verzoeker bij de Italiaanse autoriteiten een volledig andere identiteit heeft opgegeven en dat verzoeker daardoor niet voldoet aan zijn verplichting om mee te werken en dat dit de algemene geloofwaardigheid van zijn verhaal ondermijnt.

Dat verzoeker bij zijn aankomst in Italië is beïnvloed door een smokkelaar en andere aanvragers van internationale bescherming die hem sterk hebben geadviseerd een andere identiteit en vooral een andere nationaliteit op te geven.

Volgens hen zou deze nationaliteit een betere kans bieden om als vluchteling te worden erkend.

Dat verzoeker, die bijzonder kwetsbaar, nog zeer jong en beïnvloedbaar was, dacht dat het beter voor hem zou zijn om deze identiteit op te geven.

Dat verzoeker dit bitter betreurde en bij zijn aankomst in België besloot volledig mee te werken met de Belgische asieldiensten.

Zo heeft verzoeker besloten zijn ware identiteit op te geven.

Dat het enkele feit dat hij een andere identiteit heeft opgegeven echter niets afdoet aan de oprechtheid van zijn verklaringen of de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

Dat hem bovendien niet kan worden verweten dat hij niet heeft meegewerkt als hij eerlijk wilde zijn.

- Tweede tak : De door de tegenpartij weerhouden tegenstrijdigheden

Overwegende dat de tegenpartij stelt dat verschillende punten van het verhaal van de verzoeker tegenstrijdig zijn, daar hij een andere versie gegeven zou hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor Vreemdelingenzaken.

Er zij aan herinnerd dat verzoeker in januari 2020 in België is aangekomen en in januari 2024, dus 4 jaar later, is gehoord.

Voordien had hij Nigeria reeds vele jaren geleden verlaten en in de tussentijd in Libië en Italië gewoond.

Het is dus bijna 15 jaar geleden dat verzoeker Nigeria heeft verlaten.

Dat het bijzonder moeilijk kan zijn om bepaalde zeer specifieke aspecten na zo'n lange tijd opnieuw te bekijken.

Er moet echter worden opgemerkt dat de kern van het verhaal van verzoeker in beide versies identiek is.

Dat toen de verzoeker tijdens zijn interview bij de tegenpartij verklaarde dat hij voor een "baas" werkte, dit in feite het equivalent was van de bende waarover hij de DVZ had verteld.

Hoe hij ook werd genoemd, zijn functie was het ontvoeren van een reeks mensen.

Dat een dergelijke criminele activiteit wel degelijk een bende onder leiding van een leider is.

Dat verzoekers verklaring dat hij werkte voor een leider die mensen ontvoerde of voor een bende die mensen ontvoerde dus niet tegenstrijdig is, aangezien dit op precies hetzelfde neerkomt.

In alle gevallen was de leider in kwestie het hoofd van de bende.

Vervolgens stelde de wederpartij dat verzoeker niet consequent was, omdat hij eerst had verklaard dat hij door de bende ontvoerders was gerekruteerd toen hij op straat leefde en vervolgens dat hij via zijn oom, die bevriend met hem was, met de leider in contact was gebracht.

Nogmaals, er is geen tegenspraak in deze verklaringen.

Eiser was dakloos en bevond zich in een zeer precarie situatie toen hem deze baan werd aangeboden.

Het was bovendien omwille van zijn situatie, die hem in een zeer kwetsbare positie plaatste, dat hij het aanbod aanvaardde.

Dat het inderdaad zijn oom was die hem in contact bracht met de bende van de baas die hij kende.

Dat verzoeker tijdens zijn onderhoud met de DVZ niet in detail is getreden en enkel heeft gezegd dat hij in contact was gekomen met de ontvoerders omdat hij dakloos was, wat in werkelijkheid op hetzelfde neerkomt.

Dat verzoeker niet had uitgelegd hoe hij was gerekruteerd, maar het doel en het moment waarop het gebeurde waren in feite identiek.

Dat zijn oom hem deze baan had voorgesteld om geld te verdienen en uit de financiële nood te komen waarin hij verkeerde.

[...]

Dat hij dacht dat het gewoon een baan als beveiliging was en nog niet wist wat er allemaal achter zat.

Op dit punt was er dus geen sprake van tegenstrijdigheid.

Dat Verzoeker de zaken alleen anders heeft verwoord, maar dat het doel hetzelfde blijft en niet als tegenstrijdig kan worden beschouwd.

Dat de wederpartij door het tegendeel te beweren, zonder met al deze elementen rekening te houden, de in het middel genoemde bepalingen schendt.

Bijgevolg dient aan verzoeker de vluchtelingenstatus te worden toegekend.

- Derde tak : informatie over de leider voor wie de verzoeker werkte en over de ontvoerde personen

Overwegende dat de wederpartij het vreemd vindt dat verzoeker geen gedetailleerde informatie kan verstrekken over de baas voor wie hij werkte.

Dat er nogmaals op moet worden gewezen dat deze baas aan het hoofd stond van een bende en dus van een volstrekt illegale en gevaarlijke activiteit.

Dat het voorde hand ligt dat de personen die aan het hoofd staan van dergelijke activiteiten nooit worden onmaskerd en enkel optreden via hun tussenpersonen, zodat het steeds de tussenpersonen zijn die worden onmaskerd en de risico's nemen.

Dat een bendeleider in de schaduw blijft, onder een pseudoniem, en zeker niet het risico neemt om ontdekt te worden.

Dat de verzoeker daarom zijn naam niet kan geven, daar hij hem enkel 'de chieft' noemde, [...]

Ten tweede kende hij de identiteit van H. alleen omdat het de man was met wie hij op hetzelfde post werkte.

Dat het uitoefenen van zo'n crimineel beroep inhoudt dat je volkomen discreet en georganiseerd moet blijven en niet met alle aanwezige collega's moet delen.

Er zij op gewezen dat een lijfwacht in dergelijke omstandigheden geen traditionele baan is en dus niet dezelfde gewoonten heeft.

Met betrekking tot de ontvoerde en vastgehouden personen heeft verzoeker verklaard dat hij niets concreets over hen wist, behalve dat zij in het huis werden vastgehouden, dat hij op hen lette en hen te eten gaf.

Dat een dergelijke activiteit bijzonder wreed was en geen ruimte liet voor wederzijdse en sympathieke uitwisselingen die het mogelijk zouden maken de betrokkenen met een of ander criterium te beschrijven.

Dat hij slechts glimpen van hen opving wanneer hij hen snel ging voeden, wat geen ruimte liet om te ontdekken wie zij waren, wie zij waren of wat zij voor de kost deden.

Gezien de omstandigheden waarin verzoeker werkte, zou het voor hem bijzonder moeilijk zijn om meer informatie te verstrekken.

Door op geen enkele wijze rekening te houden met deze omstandigheden en enkel te concluderen dat verzoekers relaas ongeloofwaardig was, heeft de wederpartij de in het middel genoemde bepalingen geschonden.

Bijgevolg dient aan verzoeker de vluchtelingenstatus te worden toegekend."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn identiteit, nationaliteit en geboortedatum.

De bestreden beslissing motiveert:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast door de vaststelling dat u bij de Italiaanse asiendiensten andere verklaringen hebt afgelegd over elementaire persoonsgegevens, zoals uw naam, geboortedatum en nationaliteit. Bij de Italiaanse asiendiensten staat u immers gekend onder de alias Y.M.H., geboren op 01/01/1998, van Eritrese nationaliteit en de alias U.E., geboren op 18/06/1992 van Beninese nationaliteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, inlichtingen Italië). Ten overstaan van de Belgische asiendiensten verklaarde u echter dat u U.E. heet, geboren op 18/06/1992 van de Nigeriaanse nationaliteit. U op het CGVS geconfronteerd met de vraag of u in Italië andere persoonsgegevens opgaf, ontkende u dit simpelweg. Bovenstaande aspecten zoals uw naam en geboortedatum of nationaliteit is elementaire persoonlijke informatie, waarover ten minste kan verwacht worden dat u er consistente verklaringen over aflegt. Bovendien legde u verder niet het minste bewijs voor ter staving van uw asielrelaas, vluchtweg of identiteit, en voldoet u dus geenszins aan de medewerkingsplicht die op u rust. Dit alles doet dan ook stellig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij in Italië is beïnvloed door een smokkelaar en andere verzoekers om internationale bescherming en wijst erop dat hij kwetsbaar, jong en beïnvloedbaar was.

Verzoekers verwijzingen naar zijn kwetsbaarheid en het slecht advies van derden kan niet rechtvaardigen dat hij in Italië en België verschillende identiteiten, nationaliteiten en geboortedatum heeft opgegeven. Verzoeker is immers zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen. Verzoekers verwijzingen naar slechte raadgevingen en zijn jonge leeftijd kunnen zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen niet verschonen. Dit klemmt te meer omdat verzoeker van bij de aanvang van de asielprocedure, zowel in Italië als in België, wordt gewezen op het belang de waarheid te spreken, hetgeen des te meer geldt voor de verklaarde nationaliteit en identiteit. Hieruit blijkt dat verzoeker met kennis ter zake zelf beslist heeft om valse verklaringen af te leggen.

Bovendien wordt vastgesteld dat verzoeker tot op heden geen enkel identiteitsdocument heeft bijgebracht waarmee hij zijn nationaliteit en voorgehouden identiteit aantoont.

Verder dient benadrukt dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas geenszins louter omwille van zijn leugenachtige verklaringen omtrent zijn identiteit en nationaliteit werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen heeft afgelegd aangaande essentiële elementen als zijn identiteit, nationaliteit en geboortedatum vormt een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat hij Nigeria diende te ontvluchten omdat hij vreesde gedood te worden door de chief voor wie hij sinds zijn 17 à 18 jaar werkte als bewakingsagent in Lagos en Badagry.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas omwille van de vele tegenstrijdigheden, vaagheden en onwetendheden van verzoeker.

Na kennisname van de elementen van het dossier stelt de Raad, bovenop de hogere vaststellingen inzake de voorgehouden identiteit, het volgende vast:

- Verzoekers tegenstrijdige verklaringen voor de DVZ en het CGVS aangaande elementen die de kern van zijn asielrelaas uitmaken, doen op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

De bestreden beslissing motiveert terecht en pertinent als volgt:

“Vooreerst wijst het CGVS op de verschillende tegenstrijdigheden in uw verklaringen met wat u verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). U verklaarde op het CGVS dat u voor de chieft werkte als bewakingsagent, waarbij u zijn huizen in Lagos en Badagry diende te bewaken. U had deze job bekomen, nadat uw oom A., die reeds bevriend was met de chieft, u aan de chieft had geïntroduceerd. Pas toen u reeds ongeveer een jaar werkte bij de chieft ontdekte u dat de chieft mensen kidnapte in ruil voor losgeld. U bewaakte de gekidnapte mensen en gaf hen eten (NPO p.12,13,20,22,24). Uw verklaringen verschillen op verschillende punten merkkelijk met wat u hebt verklaard op de DVZ, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas danig op de helling zet. Zo verklaarde u op de DVZ dat u samenwerkte met een bende die mensen in Lagos kidnapte, waarbij u op de wacht stond als er mensen gekidnap werden. Volgens uw verklaringen kwam u in contact met deze bende kidnappers toen u in Lagos op straat sliep (zie Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022, p.3). Deze verklaring is geheel verschillend van wat u op het CGVS hebt verklaard. Zo sprak u op het CGVS op geen enkel moment over een bende van kidnappers, maar verklaarde u slechts dat de chieft voor wie u werkte mensen kidnapte. Waar u op de DVZ verklaarde dat u met de kidnappers in contact kwam omdat u op straat sliep, verklaarde u op het CGVS dat u bij de chieft werd geïntroduceerd door uw eigen oom die bevriend was met de chieft (NPO p. 12,13,27). Ook op dit punt zijn uw verklaringen dus verschillend. Verder, waar u op de DVZ verklaarde dat u meehielp met het kidnappen door op de wacht te staan wanneer mensen gekidnap werden (zie Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022) en waar u verklaarde dat u vroeger zelf kidnapper was (Vragenlijst DVZ dd. 15/01/2020, vraag 37), blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat u helemaal niets afweet van de modus operandi van de chieft om mensen te kidnappen, en dat u ook niet betrokken was bij het kidnappen zelf (NPO p. 13,20-22,24). Verder verklaarde u bij de DVZ nog dat u stopte met het kidnappen en vervolgens informatie doorgaf aan de politie in ruil voor geld. Hierdoor werd u gezocht door de leider van de kidnappers en sloot hij u enkele dagen op, waarbij u seks met hem moest hebben (Vragenlijst DVZ dd. 15/01/200 vraag 37). Later op de DVZ verklaarde u dan weer dat u 2 à 3 weken werd opgesloten door de politie omwille van uw link met de kidnap bende (Vragenlijst CGVS dd. 19/10/2022). Op het CGVS vertelde u nog een derde versie van de feiten en verklaarde u dat u nooit enige informatie hebt doorgegeven aan de politie, maar wel eens 4 à 5 dagen werd opgesloten door de politie omdat de chieft u naar hen had gebracht nadat u enkele van de ontvoerde mensen had vrijgelaten (NPO p.13,27). U geconfronteerd met uw verschillende tegenstrijdige verklaringen, ontkent u louter uw eerdere verklaringen, maar geeft u verder geen enkele verschoning voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen (NPO p.27- 28).”

Verzoeker werpt in het verzoekschrift op dat er een tijdsspanne van 4 jaar zat tussen het interview bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS en dat het bijna 15 jaar geleden is dat hij Nigeria heeft verlaten. De loutere verwijzing naar het feit dat de gebeurtenissen zich lang geleden hebben voorgedaan kan verzoekers op essentiële punten tegenstrijdige verklaringen echter niet verschonen. Indien verzoeker de door hem verklaarde gebeurtenissen daadwerkelijk zou hebben ervaren, kan niet worden aangenomen dat zijn opeenvolgende verklaringen hieromtrent dermate zouden verschillen. Zo kan niet worden aanvaard dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakte van de chieft, maar het had over een bende van kidnappers; dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn functie en betrokkenheid bij het kidnappen; dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de wijze waarop hij bij de chieft/bende in contact kwam en dat hij incoherente verklaringen aflegde over zijn contacten met en opsluiting door de politie.

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het hernemen van zijn reeds beoordeelde verklaringen, het ontkennen van de tegenstrijdigheden en het trachten verzoenen van de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift stelt dat zijn verklaring dat hij voor een “chieft” werkte het equivalent is van de bende waar hij bij de DVZ over vertelde. Waar hij in het verzoekschrift stelt dat zijn functie het ontvoeren was van een reeks mensen, miskent hij zijn verklaringen bij het CGVS, waar hij aangeeft dat hij niet betrokken was bij de ontvoeringen zelf. Waar hij stelt dat hij dakloos was én dat zijn oom hem in contact bracht met de bende, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat verzoeker voor de DVZ en het CGVS uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd. Bovendien verklaarde verzoeker bij het CGVS dat hij inwoonde bij de ouders en broers en zussen van zijn moeder (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

Verzoeker kan geenszins worden gevolgd waar hij stelt dat de kern van zijn relaas in de versies voor de DVZ en het CGVS identiek is. De vastgestelde tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn relaas op fundamentele wijze.

- Verzoekers onwetendheid met betrekking tot verschillende kernelementen in zijn relaas tasten de geloofwaardigheid van zijn relaas op fundamentele wijze aan.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden als volgt:

"Behalve de verschillende tegenstrijdigheden in uw verklaringen, dient verder te worden opgemerkt dat u over verschillende kernelementen in uw relaas zodanig onwetend bent, dat dit de geloofwaardigheid van uw relaas compleet onderuithaalt. Zo kan u niet de minste informatie of details geven over de chieft voor wie u maar liefst 2 jaar, 6 dagen per week hebt gewerkt en waarbij u zijn huizen diende te bewaken (NPO p. 15, 22). U kent niet zijn naam, kan niet het precieze adres geven waar de eigendommen waren gelegen die u diende te bewaken in Lagos, en blijkt geen enkele info te weten over zijn rol en titel als chieft (NPO p. 10, 13, 19-22). U verklaarde dat uw oom die u bij de chieft introduceerde ook bij de chieft werkte, maar kon niet aangeven wat uw oom dan deed (NPO p.15). U verklaarde dat er nog vele andere mensen voor de chieft werkten, maar kon niet aangeven hoeveel mensen dit exact waren, noch kon u enige naam noemen van de vele medewerkers, behalve uw mede-bewaker H. (NPO p.21). Indien u werkelijk twee jaar als bewakingsagent hebt gewerkt van de chieft in zijn persoonlijke residenties is het niet geloofwaardig dat u niet eens de naam weet van de chieft, noch dat u als bewakingsagent verantwoordelijk voor de veiligheid van zijn residenties - niet de namen zou kennen van zijn andere medewerkers of de adressen van zijn woonsten. Ook over het kidnappen zelf en de personen die zogenaamd door de chieft werden gekidnapt en die u diende te bewaken blijkt u uiterst onwetend en komt u niet verder dan enkele vage verklaringen (NPO p. 22-24). Zo kan u niet aangeven waar de ontvoerde personen precies werden vastgehouden, u verklaarde slechts "in Lagos" U vervolgens gevraagd waar precies, verklaarde u "ze kunnen hen eender waar vasthouden" (NPO p. 24). U gevraagd wie de personen waren die werden gekidnapt en wat u over hen weet, verklaarde u slechts vaagweg "eenieder in zijn zicht nam hij, hij had geen specifieke, hij deed eenieder, als hij je zag dan nam hij je mee." (NPO p. 21) en "ik weet niets over hen" (NPO p. 25). Uw bewering dat u twee jaar voor de chieft zou hebben gewerkt als zijn persoonlijke bewaking, waarbij u mensen diende te bewaken en eten te geven die door hem gekidnapt maken, staat in fel contrast met uw onwetendheid over de chieft en zijn activiteiten."

Verzoekers verwijzingen naar de illegaliteit van zijn functie vormt geen bevredigende uitleg voor zijn manifeste onwetendheid met betrekking tot onder andere de chieft, zijn activiteiten, verzoekers collega's, de adressen van de woonsten van de chieft, de ontvoeringen en de personen die gekidnapt werden. De vaststelling dat verzoeker amper details kan geven ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn beweerde werkzaamheden van meer dan twee jaar voor deze chieft en de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

- Gelet op wat voorafgaat wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoekers werkzaamheden voor de chieft, laat staan dat wordt aangenomen dat verzoeker betrokken was bij kidnactiviteiten en hierdoor vervolging zou dienen te vrezen door de leider van de ontvoeringen of de politie.

6. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat verzoeker Nigeria zou hebben verlaten in 2011/2012. Uit verzoekers verklaringen kan echter niet blijken dat verzoeker zich heeft trachten te informeren over de evolutie van zijn voorgehouden problemen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), hoewel hij verklaarde dat zijn oom een vriend was van de chieft en hij dus wel degelijk relevante informatie zou kunnen bekomen hebben via zijn oom (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Verzoekers desinteresse in de evolutie van zijn problemen vormt een negatieve indicatie voor wat betreft de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien kan wel degelijk verwacht worden dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming feitelijk actualiseert. Verzoeker dient zich immers te informeren over de wezenlijke noodzaak om van zijn land van herkomst verwijderd te blijven om redenen zoals gesteld in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij actueel, 13 à 14 jaar na zijn vertrek uit Nigeria, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS